

ματος κυρίας ἐστίν. ὥστε κατάγε τῷτο ἔξεστι σοι
λέγειν, ὅτι γδὲν γνώμη, ἀλλὰ τύχη πάντα πράτ-
τεις. ¶ Καὶ ὁ Ἀριστόδημος, Οὐτοι, ἔφη, ἐγὼ, 10
ὦ Σώκρατες, υπερορῶ τὸ δαιμόνιον, ἀλλ' ἐκεῖνο με-
γαλοπρεπέστερον ἡγήμαι, ἵνα ὡς τῆς ἐμῆς Θεραπείας
προσδεῖσθαι. ¶ Οὐκέν, ἔφη, ὅσῳ μεγαλοπρεπέστε-
ρον αἴξιοι σε Θεραπεύειν, τοσάτῳ μᾶλλον τιμητέον
αὐτό. ¶ Εὖ ἔσθι, ἔφη, ὅτι, εἰ νομίζοιμι θεάς 11
ἀνθρώπων τι Φροντίζειν, ὃν ἀν αἱμελοῖν αὐτῶν.
¶ Ἔπειτα γάρ οἵτινες Φροντίζειν; οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν
ζώων ἀνθρώπου ὄρθον ἀνέστησαν (ἥ. δὲ ὄρθότης καὶ
προορᾶν πλεῖον ποιεῖ δύνασθαι, καὶ τὰ ὑπερθεν μᾶλ-
λον θεᾶσθαι, καὶ ἡττον κακοπαθεῖν) καὶ ὄψιν καὶ
ἀκοὴν καὶ στόμα ἐνεποίησαν· ἐπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις
ἐρπετοῖς πόδας ἐδωκαν, οἵ τοι πορεύεσθαι μόνον παρ-
έχοσιν· ανθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσαν, αἵ
ταὶ πλεῖστα, οἵ εὑδαιμονέστεροι ἐκείνων ἐσμὲν, ἔξερ-
γάζονται· καὶ μὴν γλῶτταν γε πάντων τῶν ζώων 12

D 3

ΕΧΟΥ-

semper suum significare. Ern. σαυτὸς Vatic. I, Paris. I. σεαυτὸς Florent. A. B. C et Paris. 3.

§δὲν] Vulgo §δὲ. Opponuntur manifeste §δὲν et πάντα. Sic legendum suspicabatur etiam Cel. Gesnerus in Chrest. Gr. p. 103. §δὲ et §δὲν confundi ostendit Canterus de rat. emend. Gr. p. 37. Ecce vero sic est in MS. I. Ern. Contra Florentini omnes et Paris. I vulgatam tenent.

§. 10. ἔκεινο] Edd. vett. fere
[imo omnes vett. et recentiores
edd., praeter ed. Castal., Paris. et
Casel., vbi neutrum recte exstat.
Z] ἔκεινον, ut intelligatur οὐεὶν
per synesin: quae in tanta vicinia
verbi δαιμόνιον [praesertim cum
mox neutrum αὐτὸν repetatur. Z.]
durior est. Cl. Wyttebachius ad
Plut. de S. N. V. p. 36 corr. με-
γαλοπρεπέστερον ὅν ἥ. Eleganter.
Ern.

τιμητέον αὐτό] MS. I καὶ τι-
μῶν αὐτό. Non displicet καὶ. Ern.

§. II. τι Φροντίζειν] Abest τι
in edd. vett., sed recte adest in
Paris. et Steph. Nam int. κατὰ,
vita in re, pertinetque ad vim ar-
gumentandi.

οὐδὲν ἀνέστησαν] Cic. N. D.
II, 56: *Deus homines humo excita-
tos celsos et erectos constituit, ut
deorum cognitionem, coelum intuen-
tes, capere possent.*

προορίζειν] Iunt. πρὸς ὄρχην, e
Castal. πρὸς τὸ ὄρχην, male. πλει-
στον in Patil. 3.
πεπεσθεῖν] MS. 2 πεπεσθεῖν. Ern
quod conuenit quidem sequent
κακοπαθεῖν, sed minus anteceden-
ti προορίζειν.

στόμα ἐνεποίησαν] Cast. τὸ
στόμα ἐποίησαν. Vox ἐργετοῖς
mihi suspecta de repentibus mode-
vitatā. Alibi πρόβατα pro peco-
re dixit.

§. 12. γλῶτταν] Maius omnino artificium in voce humana conspicitur; sed haec omnia non satisficiunt sermoni explicando. Alias pittac